

“...ความจงรักภักดีในชาตินั้น คือความสำนึกตระหนักในความเป็นไทย ในอิสรภาพ และในหน้าที่ที่จะธำรงรักษาชาติประเทศไว้ให้เป็นอิสระมั่นคง. ตามประวัติการณ์ที่ปรากฏมา ความภักดีในชาติทำให้คนไทยมีชีวิตจิตใจผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่แยกพวก แยกเหล่า มีปรกตีสามัคคีพร้อมเพรียงกันเสมอ ไม่ว่าจะทำการสิ่งใด. ยามที่บ้านเมืองมีความสงบ ต่างก็ช่วยกันประกอบการอาชีพ ทำนุบำรุงประเทศ ชาติ ศาสนา ด้วยความอุทิศหาพยายามและความเข้มแข็งออกทน สรรค์สร้างความคิดความเจริญทุก ๆ อย่าง ให้บ้านเมืองเกิดความสุขความร่มเย็น และความมั่งคั่งสมบูรณ์. ยามที่บ้านเมืองมีศึกสงคราม ก็ร่วมกันต่อสู้ข้าศึกศัตรูด้วยความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว สามารถทอดกายทอดชีพเป็นชาติพลี ได้ทุกคนทุกเมื่อ เพื่อรักษาผืนแผ่นดิน อิสรภาพ และความสุขความเจริญ ให้มั่นคง ธำรงอยู่สืบทอดถึงคนข้างหลัง.

บ้านเมืองของเราเวลานี้ พுகได้ว่าอยู่ในความสงบ แต่ก็ไม่เป็นปรกตินัก เพราะมีภัยอันตรายบีบบังคับคุกคามอยู่รอบด้าน. ทุกคนจำเป็นต้องระวังตัวให้มาก และต้องปฏิบัติตน ปฏิบัติงานให้ภาคขันขะมักเขม้นยิ่งขึ้นเป็นพิเศษ. ทุกฝ่ายจะต้องพยายามเร่งรัดสร้างเสริมความเจริญมั่นคงทุก ๆ ด้านให้แก่บ้านเมือง พร้อมกับผนึกกำลังแห่งความสามัคคีและความกล้าหาญเสียสละให้พร้อมพรัก เพื่อต่อสู้กำจัดภัยต่างๆ ที่คุกคามอยู่ควบคู่กันไป. จึงจะรักษาความมั่นคงปลอดภัยของตนเองและของบ้านเมืองให้แน่นหนาถาวรได้. ทหารทั้งหลายจงตั้งจิตตั้งใจให้เที่ยงตรงและหนักแน่น ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน ๆ ให้พร้อมเพรียงเข้มแข็งที่สุด. ไม่ว่าจะมีการะหน้าที่อันใด ทั้งส่วนใหญ่และส่วนน้อย ขอให้ปวารณาประโยชน์ของชาติบ้านเมืองเป็นจุดหมายอันสูงสุด. ใช้สติที่มั่นคงและใช้ปัญญาที่กระจ่างแจ่มใสปราศจากอคติ พิจารณาวินิจฉัยโดยละเอียดรอบคอบ. ระมัดระวังตัวอยู่เสมอมิให้ลุ่มหลงตกไปเป็นทาสของความโลภทุจริต และความลืมหืมชั่วช้า. ทุกคนก็จะสามารถทำการทุกอย่างให้ถูกต้องเที่ยงธรรมได้ ด้วยความกล้าหาญและมั่นใจ จนสัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์บริบูรณ์ตามจุดประสงค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์เป็นความเจริญมั่นคงของประเทศชาติยั่งยืนไป...”

พระบรมราชาวาท พระราชทานแก่ทหารรักษาพระองค์ ในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตน และสวนสนามรักษาพระองค์ วันศุกร์ ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๕